

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

24. Medium XI. Statera æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

264 *Domus æternitatis. Consideratio*
Honores ambis? *Quære eos in vita æterna.* Sensibus jucunda sectaris? *Vita hæc guttas tantum; vita æterna, voluptatum torrentes propinabit.* Interea, utere quidem guttis licitis; sed semper insistera fonti & scaturigini. *Hæc enim est sapientia, haurire guttas; sed in suo fonte gustare mel; sed in suo favo; gaudere creaturis, sed in Creatore.* Vincentius Cassianus, in Seraphino L. I. c. 10.

CONSIDERATIO XXIV.

Medium XI. *Æternæ Salutis.*

Statera æternitatis.

Utinam appenderetur calamitas mea, et patior in statera! Job. c. 6. 2.

9. Decembris.

PERpende, quomodo Job appenderet & ponderari optet peccata sua, in una stateræ lance; & in altera calamitates suas; hæcque autumet, velut arena maris graviores apparituras. Ita centes de se vir justus & sanctus. Simili modo complures hodieum reperiuntur, qui se vel probos, vel non adeò malos, re-

magnis, multisque criminibus obnoxios
 putant; & tamen tot se calamitatibus
 gravari, imò velut procellis obrui, ge-
 runt ac lamentantur, dicentes cum Jo-
 ho: *Utinam appenderetur calamitas mea,*
quam patior in statera! l. c. O quanto
 hæc gravior præ peccatis meis, appare-
 ret! Verùm heus tu! bone vir: *statera justa*
æqua sint pondera. Levit. c. 19. § 6. Qui-
 bus & culpas & pœnas ponderes: Quia
statera dolosa abominatio est. Prov. c. 11. l. 1.
 II. Colloca igitur in lance una, om-
 nia peccata tua lethalia; quæ forsan af-
 scendunt, ad numerum multorum mil-
 lium: & quot hujusmodi peccatis te ob-
 strinxisti; toties æterna Orci incendia
 promeruisti: hæc pone in lance altera;
 & videbis ad oculum; quantum aberres;
 & quàm in omnibus, quantiscunque ad-
 versus, morbis, doloribus, persecutioni-
 bus, depressionibus, exilio, infortunio,
 infamatione, &c. nullam querelarum
 causam habeas. Unicum peccatum letha-
 le superbiæ, quasi unico temporis mo-
 mento commisit Lucifer, Angelus nobi-
 lissimus; & mox instar fulminis è cælo,

266 *Domus aeternitatis. Consideratio*
in Tartarum præcipitatus est, flammis
que æternis addictus. Adam pomi ve
ti frustum comedit; & inobedientiæ cri
mine se obstrinxit; ac mox è terrestri pe
radiso ejectus; omnibus ortûs sui præ
gativis exutus; ad nongentorum ann
rum pœnitentiam condemnatus est. Ho
stros quoque omnes (cogita quot mil
liones) mortis & tantarum calamitat
hæredes scripsit. O quale diluvium
lorum, ob peccatum unicum, totum
Mundum inundavit! & æternum totius
marum interitum peperit! Atque hinc
nius peccati funestus est partus: & tu peccasti
tot peccata, de calamitatibus tuis quæ
ris? *Appende in statera.*

III. Sed demus, te unico duntaxat
in omni vita tua, lethali crimine Deum
offendisse: an vel sic causam justam op
relarum habebis? Contrarium jam
Lucifero & Adamo vidisti. Sed mit
lancem unam, unicum peccatum Le
le; in alteram incendium inferni per
ne, quod pro meritis es, & cernes ju
divinæ æquitatem. Rursum arripe
teram, & in una scutella pone in

tormenta, ignem, famem, sitim, vermem,
 etorem; in alteram conjice, quidquid
 inquam crudele, terribile ac dirum, ab
 corde condito excogitavit & adhibuit
 tormentorum, sæva Tyrannorum cru-
 delitas; & videbis, posteriora omnia,
 velut plumulam, aut aquæ bullam in
 altum sustolli.

Monitum.

Quid igitur, ô homo impatiens! in
 adversis lamentaris? Quid Do-
 mum & viciniam querelis imples? millies
 graviora, vel unico mortali crimine me-
 & ruiti: omnia enim hujus Mundi adver-
 sa ac supplicia, cum æternis comparata,
 vix festuca aut palea sunt reputanda.

*Quæcunque gravia, ait S. Augustinus
 serm. 109. In comparatione aeterni ignis,
 non tantum parva, sed nulla sunt. Si adhuc
 dubites & quæras quare? Audi S. Chryso-
 stomum, rationem reddentem: Hæc tormen-
 ta temporaria sunt; illic vermis nõ moritur,
 ignis non extinguitur. Homil. 19. ad pop.*

10. Decembris.

Concedamus etiam, te tantâ sem-
 per vixisse innocentia; ut in omni

M 3

vita

268 *Domus eternitatis. Consideratio*
vita tua, ne vel unum admiseris lethale
peccatum: sed quotnam perpetrasti pec-
cata venialia; quibus omnes obnoxii su-
mus? Siquidem *in multis offendimus om-
nes*, Ut inquit S. Jacobus ep. c. 2. 3. *Et*
non est homo in terra, qui non peccet;
Ecclesiastes c. 7. 31. *Excepta sanctissima*
Virgine Maria, ut scribit S. Augustinus
L. de nat. & gra. c. 36. *Si omnes illos Sa-*
ctos, cum hic viverent, congregare pos-
semus, & interrogare, utrum essent sine pec-
ccato; quid fuisse responsuros putamus, nisi
quod S. Joannes Apostolus? Si dixerimus,
quod peccatum non habemus, nos ipsos sedu-
cimus, & veritas in nobis non est. 1. Joann.

II. Ut autem clarius perspicias num-
rum peccatorum venialium, quæ com-
misisti; sume palimpsestum & creta
calculumque sive computum ini-
modo: scribe 365. dies unius anni,
scribe cuius diei 7. peccata venialia
quidem septies in die, potest cadere
stus; juxta illud Proverb. c. 24. 16. *Septies*
cadet justus & resurget. Et numero
tenerario multiplica dies anni, ita
anno resultabunt peccata venialia 2555.
deca

decennio 25550. annis autem quadra-
ginta numerabis centum & duo millia.
centa peccata venialia. Quod si ex
his unum solum, meretur calum adver-
sari, pestem, famem, bellum, exilium, ja-
cturam bonorum, inò ipsam mortem;
quid merebuntur tot millia?

III. Unum peccatum veniale diffi-
dentia commisit amicus Dei maximus
Moyses, & ideo terrâ promissionis ex-
clusus est. Num. c. 20. 10. Unum pecca-
tum veniale admisit Uxor Lot, ex curio-
sitate respiciens retrò; & mox conversa
est in statuam salis. Gen. c. 19. Vir pauper-
culus, colligens duo ligna die sabbathi,
à Deo iustus est lapidibus obrui. Num.
c. 15. 35. Quadraginta duo parvi pueri,
Elilæum irridentes & dicentes, *Ascende
Calve, ascende calve*; ab urfis dilacerati
sunt. 4. Reg. c. 2. 23. Ezechias Rex san-
ctus, Legatis Regis Babylonæ, ostendit
thesauros suos; cum elatione quadam &
ostentatione. Atque in pœnam hujus
vanitatis, omnibus suis rebus spoliatus
est, quæ cum Filiis abductæ sunt in Baby-
lonem. 4. Reg. c. 20. Unum quoque pec-

270 *Domus aternitatis. Consideratio*
catum veniale perpetravit David, jubendo numerari populum sibi subjectum quæ vanitas & ostentatio, ita Deo displicuit; ut peste ob id repente immisâ, vivis sustulerit septuaginta millia virorum. 2. Reg. c. 24. 15. Computa, quot virorum millia meruissent deleri peccata venialia duo, quot tria, quot decem. Ex quibus collige, qualem tu penam merearis, licet totâ vitâ tuâ, non nisi unum cum admisisses peccatum veniale. *Expende in statera*, hinc peccata tua, in adversitates; atque inter omnia adversa animus stabit in æquilibrio.

Documentum.

I Nunc, homo querule in adversis, pondera malitiam, numerumque peccatorum tuorum, eaque cum calamitatibus ad libellam expende. O quot meruisti, excludi longo tempore terra promissionis cælesti, ac mitti in exilium purgatorii, propter diffidentias? Quot meruisti converti in statuam salis, ob curiositates? Quoties lapidibus obrui, ob modicas sabbathi violationes? Quot

dilacerari à belluis, propter proximi irri-
siones? Quoties omnibus spoliari bonis,
propter ostentationes? Quoties peste in-
fici, cum omni familia, ob tuas vanitates?
Hæc confer cum iis, quæ modò sustines
adversis; ac facilè dispicies, quàm im-
meritò queraris & quod non possis ei re-
spondere unum pro mille. Job. c. 9. 3.

11. Decembris.

Quodsi verò peccatorum pœnæ,
non satis ad patientiam te per-
moveant; præmiorum saltem cælestium
magnitudo inflectat. Apprehende denuò
tanquam æquus libripens cum S. Paulo
frateram, in cuius lancem unam, conjice
omnes hujus vitæ tribulationes & mise-
rias, labores & vigiliæ, famem & sitim,
frigus & nuditatem, carceres & ærum-
nas, infirmitates & dolores; naufragia &
pericula. In alteram verò lancem mitte,
æterna cæli præmia, ac immarcessibilem
gloriæ coronam: & videbis, quomodo
lanx tribulationum, velut plumulis pau-
cis repleta, violenter attollatur: lanx au-
tem, præmiis cælestibus gravida, subsi-

M 5

dat:

272 *Domus aternitatis. Consideratio*
dāt: unde meritò ad lancem illam pro-
nuntiabis; *momentaneum & leve*; ad
hanc verò, *aternum gloria pondus*.

II. *Mendaces filii hominum in statere*,
Pfal. 61. 10. Qui leves hujus vitæ ad-
versitates, gravissimas ducunt; aternum
verò sive pœnas, sive coronas, parum
ponderant. At non sic Filii Dei; non
gloriosi Christi pugiles, qui tormen-
omnia, mortes ac martyria, licet cruce-
lissima, tanquam exigua & brevia, tan-
quam *momentaneum & leve* censuerunt
ac despexerunt; præmia verò cælestia
coronas immarcescibiles, velut *aternum*
gloria pondus, summi æstimarunt. Atque
hæc æqua ponderatio, ad mortem
supplicia quævis, animo forti subeun-
da inflexit.

III. Quid enim animavit Apostolorum
Principem? Quid Doctorem Gentium
Quid sanctos Stephanum, Laurentium,
Vincentium, Sebastianum, Ignatium,
Agnetem, Theclam, aliosque Martyres
inter gladios & cruces; inter equales
& sartagines; inter leones & bestias;
ter laqueos & secures; inter prunas

ignes? *Momentaneum tribulationis, eternum pendus gloria, gaudio & voluptatis.*
 Quid hisce fortissimis Christi Athletis, prunas in rosas, cruciatus in recreationes, laqueos in torques aureos convertit? Quid confortavit, quid solatio replevit, quando suspensi sunt, decollati sunt, lapidati sunt, lecti sunt, decorticati sunt, lacerati sunt, excoriati sunt, adusti sunt, frixi sunt, tosti sunt, aliaque tormenta dirissima perpeffi sunt? *Momentaneum & eternum. Momentaneum pena, eternum gloria.*

Monitum.

Idem quoque te, O Christiane! in quacunque cruce, dolore, morbo, persecutione, morte ac martyrio, sive cruento, sive incruento, animet, excitet, roboret ac soletur. Appende & pondera, adversa & praemia, visoque immenso discrimine, bene animatus dices cum S. Augustino: in Psal. 36. *Quid appendis cum infinito, quodcunque finitum?* Exclamabis quoque cum Apostolo: *Momentaneum & leve tribulationis nostra, supra modum in sublimitate eternum gloriae pondus*

274 *Domus eternitatis. Consideratio*
operatur in nobis. 2. Corinth. c. 4. 17.
Obstupescas denique cum Filiis Israel,
dicens *Manhu? manhu?* Quid est hoc
quid hoc est, quod pro micis, minutis
momentisque laborum ac dolorum, pro
Dei honore toleratorum, tanta in
beatitudinis effundantur à Deo profu-
via? Tunc videbimus ac fatebimur, cum
Vate regio; psal. 28. 10. dicentes: *Dom-*
nus diluuium inhabitare facit, in domo
sua cælesti, & in qualibet anima sancta.
Verè enim non stillicidiis, non torrenti-
bus, non fontibus, non oceanis, sed ipsius
diluuii suæ magnificentia, omnes be-
tos inundabit Deus, merces magna, mag-
na, magna nimis.

CONSIDERATIO XXV.

Medium XII. Æternæ Salutis.

Præ gustatio æternitatis.

Gustate & videte, quoniam suavis est Do-
minus. Psal. 33. 9.

12. Decembris.

I. **C**onsidera, gustum in rebus spiri-
tualibus, æternis ac divinis; be-
na